

УДК 378:004:001:895

Дем'ян Ярослава Юріївна,
кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри менеджменту
та управління економічними процесами,
Гарапко Євеліна Василівна,
аспірант, Мукачівський державний університет

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Вивчаючи трактування поняття «інновація» у західних авторів, С.В. Костюкевич виявив, що їх підхід до визначення цього поняття носить прагматичний і утилітарний характер: щоб виробляти нові продукти або послуги необхідно вміти отримувати вигоду із знань і умінь [3]. Вибудовується наступний ланцюжок: знання - інновації - економічне зростання.

Інновації характеризуються такими процесами:

- 1) інвестиції в систему;
- 2) розробка інноваційного продукту;
- 3) впровадження цього продукту;
- 4) отримання якісного поліпшення діяльності системи.

В результаті отримуємо приріст кінцевої продукції [1].

Для ЗВО інноваційними продуктами є випускники зі сформованими необхідними компетенціями та науково-практичні розробки.

Інноваційні процеси в закладах вищої освіти означають випереджальну підготовку висококваліфікованих кадрів для науково-технічної сфери і наукоємних галузей промисловості, які можуть свої ідеї втілювати в життя.

Впровадження інноваційних процесів – це складний, багатофункціональний механізм, який включає певну систему і сукупність дій. До них можна віднести: постановку стратегічних і тактичних цілей, аналіз зовнішнього середовища з урахуванням невизначеності і ризику, аналіз інфраструктури і можливостей установи, діагностика реальної ситуації, що склалася, прогнозування майбутнього стану установи, пошук джерел творчих ідей і їх фінансування, формування інноваційного портфеля, стратегічне і оперативне планування, управління науковими та методичними розробками, вдосконалення організаційних структур, аналіз і оцінка ефективності інновацій, розробка стратегії і тактики інноваційного маркетингу, диверсифікації та управління ризиками та ін. [4].

Разом з тим, на наш погляд, завданнями інноваційних процесів можна вважати: розробку і здійснення єдиної інноваційної політики; вибір і визначення інноваційних ідей, системи стратегій, розробку проектів і програм; ресурсне забезпечення, експертизу і контроль за ходом інноваційної діяльності; підготовку і навчання персоналу; формування проблемних цільових груп, які здійснюють рішення інноваційних ідей та проектів, створення інноваційного середовища. Управління інноваційними процесами передбачає поєднання

стандартів і неординарності комбінацій, гнучкість і неповторність способів дії, виходячи з конкретної ситуації.

Важливою складовою успішності впровадження інноваційних процесів є вибір інноваційної стратегії. Інноваційна стратегія - це цілеспрямована діяльність по визначенню найважливіших напрямків, вибору пріоритетів, перспектив розвитку організації і вироблення необхідного для їх досягнення комплексу заходів. Вона детермінована політикою держави в галузі освіти, соціальним замовленням, регіональними та місцевими особливостями і може змінюватися в залежності від стану освітньої системи і соціуму [6].

Основні групи стратегій розвитку ЗВО:

- стратегію локальних змін, спрямованих на покращення, оновлення окремих ділянок життєдіяльності ЗВО, досягнення приватних результатів (наприклад, освоєння нових методик викладання з окремих дисциплін);

- стратегію модульних змін, яка передбачає внесення декількох комплексних змін. Дана стратегія спрямована на багато ділянок життєдіяльності ЗВО, отже, втягує в інноваційний процес значну частину педагогічного колективу, ускладнює управління, вимагає більшого кадрового, матеріального, інформаційного забезпечення;

- стратегію системних змін, яка спрямована на реконструкцію всіх компонентів діяльності (мета, зміст, організацію, технології і т. д.) [2; 4].

Таким чином, можна констатувати, що чим більш потужним стратегічним і системним ресурсом володіє інновація, тим важче врахувати її наслідки в управлінні закладом вищої освіти. Це необхідно враховувати в управлінні, так як інноваційний процес - це процес імовірнісний, що характеризується підвищеною невизначеністю і ризиками, неможливістю застосувати чітко і жорстко цілепокладання, Необхідно врахувати, що ефективне управління інноваційним процесом реалізується через інноваційний механізм.

Інноваційний механізм - це сукупність організаційних, управлінських, фінансово-економічних, правових, інформаційних, технічних і морально-психологічних чинників (їх взаємозв'язок і взаємодія), що сприяють успішному здійсненню інноваційної діяльності та підвищення ефективності її результатів [5]. До елементів інноваційного механізму можна віднести інноваційне законодавство; організаційні форми інноваційних відносин; методи управління, фінансування та оцінки ефективності результатів інновацій; морально-психологічні методи впливу на інноваційну активність; заходи інформаційно-технологічного оснащення інноваційного процесу та ін. [6].

Отже, управління інноваційним процесом в закладах вищої освіти - це спеціальна і певним чином організована взаємодія відповідних систем, спрямована на підвищення результату освіти через введення нового в цілі, зміст і організацію здійснюваної роботи у ЗВО.

Список використаних джерел

1. Владимиров А.І. Про інноваційну діяльність вузу / А.І. Владимиров. - М. : ТОВ «Видавничий дім Надра», 2012. - 72 с.

2. Лазарев В.С., Мартиросян Б.П. Педагогічна інноватика: об'єкт, предмет і основні поняття. – URL : http://www.portalus.ru/modules/shkola/rus_readme.php?subaction=showfull&id=1193231110&archive=1195596940&start_from=&ucat=&
3. Костюкевич С. В. Інновації: підхід сучасних західних авторів в контексті російського досвіду / С. В. Костюкевич // Alma mater. - 2011. - № 4. - С. 69.
4. Поташник М.М. Інноваційні школи Росії: становлення і розвиток. - М. : Нова школа. - 1996. – 320 с.
5. Розов Н.Х. Теорія і практика інноваційної діяльності в освіті. - М., 2007. - 187 с.
6. Інноваційний процес як об'єкт управління. URL : <http://ni.biz.ua/20-3/13271.html>

УДК 37.091.313

Іщук Ксенія Петрівна,
викладач англійської мови,
Гуманітарно-педагогічний коледж,
Мукачівський державний університет

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

Напрямок реформування української системи освіти окреслений у рамках Концепції Нової української школи передбачає поєднання традиційних форм та методів навчання з сучасними технологіями. Такий комплексний підхід дозволить підвищити якість освіти.

Застосування інформаційно-комунікаційних технологій у навчальних цілях у декілька разів здатне підвищити ефективність засвоєння матеріалу шляхом наочної демонстрації, закріплення навичок на практиці та здійснення ефективного контролю за навчальним процесом у цілому. Такі технології дозволять пришвидшити процес навчання, розширити кругозір і вивести якість засвоєння знань на новий рівень.

Використання відкритих інформаційних систем сприяє гуманізації і демократизації суспільства, підвищує рівень добробуту його членів. Процеси, що відбуваються в зв'язку з інформатизацією суспільства, сприяють не тільки прискоренню науково-технічного прогресу, інтелектуалізації усіх видів людської діяльності, але і створенню якісно нового інформаційного середовища, що забезпечує розвиток творчого потенціалу індивіда [3, с. 8].

Вивчаючи зарубіжний досвід необхідно виокремити важливий аспект: вчитель може виступати не в ролі розповсюджувача інформації (як це традиційно прийнято), а в ролі консультанта, порадника, іноді навіть колеги учня [4, с. 3].

На основі вітчизняного [5, с. 13] і закордонного [8, с. 47] досвіду можна виділити такі позитивні моменти впровадження інформаційних технологій у

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>